54e jaar — Nr 50.

Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden.

Zaterdag, 27 April 1907.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee - - 5 -
Een - - 3 -

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad, frank den drukregel.

TWEEDE BLAD.

TONGEREN, DEN 27 APRIL 1907.

De Heilige Hostiën van Brussel.

Omtrent den Paschen van het jaar 1369 wilde onze Goddelijke Zaligmaker, op eene wonderbare wijze, getuigenis geven van zijne tegenwoordigheid in het Allerheiligste Sacrament des Autaars. Eene schromelijke heiligschennis had te dien tijde plaats gegrepen in de kerk van Enghien nabij Brussel, en was door een jood gepleegd geworden. De dader van dit schelmstuk heette Jonathas en was voorzitter der synagoge van de plaats. Zijn haat tegen de christenen was zeer groot. Vernomen hebbende dat eene bekeering tot het christendom, van eenen burger van Brussel, Joannes Van Leuven genaamd, maar in den schijn was, ging hij bij dien verrader, en deed hem, door de belofte van eene groote som geld, het besluit nemen van hem geconsacreerde Hostiën te bezorgen. Joannes drong inderdaad gedurende den nacht in de kerk van Sint-Jans-Molenbeek. Nadat hij het tabernakel opengebroken had, nam hij de ciborie weg, die eene groote en een-entwintig kleine Hostiën bevatte. Hij droeg ze bij den jood Jonathas. Deze, vol van eene duivelsche vreugd, spotte heviger dan ooit met onze heilige geheimenissen.

Eenige dagen later op reis zijnde, werd hij door struikroovers aangerand en vermoord, zijne vrouw, hierdoor verschrikt, zag in dit droevig einde eene straf Gods. Vreezende op hare beurt getroffen te worden, verliet zij Enghien, kwam naar Brussel, en gaf de ciborie in de handen van hare medegeloofsgenooten.

Deze bewaarden ze voor den Goeden Vrijdag van het volgende jaar, ten einde op hunne wijze den verjaardag der groote Godsmoord te kunnen vieren. In hunne Synagogue verspreidden zij inderdaad al de Heilige Hostiën op eene tafel; en daar, zich overgevende aan al de woede der goddeloosheid, doorstaken zij ze met messen. Op het zien van het bloed dat er uitsprong, vielen zij allen achterover, gelijk eertijds de Joden in den hof van Olijven. Doch welhaast van hunnen schroom hersteld, beraadslaagden zij en besloten zonder uitstel die gevaarlijke getuigen te doen verdwijnen en ze naar hunne medebroeders van Keulen te zenden.

Zij kozen dus eene vrouw van betrouwen, Catharina genaamd, die zich op weg begaf om hare eerlooze taak te volbrengen; maar door knagingen gepijnigd kwam zij terug en ging de ciborie met de Hostiën naar den Pastoor van hare parochie dragen, hem omstandiglijk verhalende al wat er gebeurd was.

De priester ontving de ciborie en haaste zich om den hertog en de hertogin van Brabant te verwittigen. Door schrik bevangen, deed de hertog aanstonds de plichtigen gevangen nemen. Deze ondergingen de straf welke hunne misdaad verdiend had. Het vonnis wierd uitgevoerd te Brussel zelf, bij de plaats, den Grooten Toren genaamd, op den dag voor O.-H.-Hemelvaart ten jare 1370.

Al de omstandigheden van dit mirakel werden in de stadspapieren aangeteekend, en in verscheidene andere werken, gekenmerkt door de strengste beoordeeling. De wonderdadige Hostiën worden bewaard in de schoone kerk der H. Gudula, te Brussel, en men ziet er nog de schilderingen die de voornaamste trekken van deze gebeurtenis herinneren.

BREUKEN
VOOR ALTIJD GENEZEN IN 10 DAGEN.
GEEN BREUKBAND MEER.
Heelkundige Inrichting St-ANNA
te Lanaeken, bij Maestricht, bediend door de Eerw. Kleine Zusters van St-Jozef.
Vrouwenziekten, misvormde ledematen aderpat, aderbreuk.
Spreekuren : Vrijdag's van 2 tot 6 uren.

ALLERLEI NIEUWS.

VOOR HEN ZELVEN MAAR NIET VOOR ANDEREN. — De dochter van M. Rabier, den eersten ondervoorzitter der Fransche Kamer, ligt erg ziek. M. Rabier is vrijdenker en vrijmetselaar; hij weet dat de Zusters als echte moeders zijn kind zullen verzorgen en zijn hart van vader heeft zijnen haat van vrijdenker doen zwijgen; hij heeft twee nonnekens bij zijn kind geroepen.

M. Rabier, ge zijt vader en ge wilt uw kind ten beste doen verzorgen : dat is edel! Edoch M. Rabier, hebt ge vroeger de wetten niet gestemd om de nonnekens uit het land te jagen? Hebt gij alzoo duizenden arme kleine bloedjes en weesjes niet onmeedoogend onttrokken aan de Zusters, hunne moeders? En toch voor uw kind moet ge de Zusters hebben.

O die vrijdenkers! Als zij in nood en gevaar zijn, dan moeten zij bijgestaan en opgepast worden door nonnen! Maar de armen, de verlatenen, de verstootenen die ontrukken ze het moederhart der Zusters. Aan de armen geven ze wereldlijke ziekendiensters, die later door de rechtbank veroordeeld worden. Doch wat scheelt hun dat? 't Is maar arm volk en 't zijn nonnekens, die moeders!

En morgen als de dochter van M. Rabier genezen is of in 't graf ligt, dan zullen de Fransche regeerders, neen de Fransche vrouwenbeulen, dezelfde Zusterkens voor allen loon op straat zetten, zonder iets of iets, niet wetende waarheen....

Dan zullen de Fransche godsdiensthaters weer heele pelotons gendarmen en gansche rijen bajonetten van doen hebben en de straten doen afspannen... Waarom? Om vijf of zes zwakke vrouwen, die bidden en weldoen, uit hun klooster te zetten!

Zoo handelen is schandig en wraakroepend.

Dr P. DORTU, woont thans Boulevard de la Sauvenière 84, Luik.
Neus- keel- en oorziekten.
Raadplegingen van 2 tot 4 ure.
Zondags van 9 1/2 tot 10 1/2 ure.

KLEERBORSTEL. — Men zegt dat het zinnebeeld der propreteit de spiegel is, doch dat ding werd aanzien als het zinnebeeld der behaaglijkheid en der zucht tot pronken. Een beter zinnebeeld der zindelijkheid is de borstel, en wel de kleerborstel.

Is er in lenland wel iets onaangenamer dan een vuil kleedingstuk? Een goede huisvrouw borstelt 's Zondags avonds of 's Maandags morgends de beste kleeren, voor ze weg te hangen, en 's Zaterdags avond worden de werkkleeren schoon gemaakt.

Men lette er echter op dat onder het borstelen het vuil der kleeren in het haar van den borstel blijft hangen, en deze dus zorgvuldig dient gereinigd te worden. Zit de borstel vol stof, wasch hem dan uit met lauw zeepwater en laat hem daarna goed drogen. In gewone gevallen wrijft men hem terdege over de hand, of over een zuiveren rooster. Doet men zoo niet, dan brengt men het stof der vorig schoon gemaakte kleeren, op die welke volgen.

DE VÉLOS EN DE MOTOS
SAROLEA
zijn de aanbevelingswaardigste.
Bureelen en Magazijnen te Herstal.

— KONING LODEWIJK XI was eens door den voornaamsten zijner sterrenwichelaars goed weder voorspeld voor eene jachtpartij. Onderweg kwam de stoet een kolenbrander voorbij, die dringend waarschuwde dat er binnen een paar uren een hevig onweder zou losbreken.

Men aarzelde wat te doen, doch de koning, aan de voorzegging geloof slaande, maakte rechtsomkeer en kwam nog juist voor de onweersbui in zijn slot terug.

Den volgenden morgend liet hij den kolenbrander ontbieden en vroeg hem hoe hij de kunst om het weêr te voorspellen, geleerd had. Sire, luidde het antwoord, ik versta die kunst in het geheel niet, maar ik heb een weervoorspeller thuis en dat is mijn ezel.

Als er eene onweersbui in aantocht is, laat hij kop en ooren hangen, wil niet vooruit en wrijft zich tegen den muur. Van morgend deed hij dat ook en zoo kon ik Uwe Majesteit een plasregen voorspellen.

De koning gaf den man eene ruime belooning, stak den draak met den astroloog en zei : « In het vervolg houd ik mij alleen aan de voorspelling van vier-voetige ezels. »

—o— **Pianos J. Oor Rue Neuve 38 Bruxelles.**

—o— DE CHICOREI « DER TRAPPISTEN » der fabriek Vincart van Silly, maakt zoo goeden koffie dat de fijne kenners er geen andere meer willen.

—o— WILT gij eene smakelijke borrel oude genever vraagt dan de vieux-système van het merk : *'T WIT STOOPKE*. Dit merk en die woorden moeten op het etiket staan : Opgelet dus voor het bedrog.
Verkrijgbaar bij M. Dans en zuster, Pleinstraat, 24, Tongeren, en bij alle likeur handelaars.

— BLOEMPOTTEN. — De wanden der bloempotten moeten poreus zijn; 't is te zeggen dat de buitenlucht door het steen der potten tot aan de wortels dringen kan. Men weet immers dat de lucht eene groote rol speelt, niet enkel in de ontwikkeling van takken en bladeren, maar ook in de voedselopname van het wortelgestel. De worteharen hechten zich gaarne aan de kleine oneffenheden der potwanden vast en zuigen daar de indringende lucht op.

Daarom is het verkeerd de potten rood te verwen, of de bloemen in porseleinen of geglazuurde potten te zetten, in dewelke de plant slecht gedijdt, bij gebrek aan den noodigen luchttoevoer.

Laat de gewone steenen potten zooals ze zijn en schuur van tijd tot tijd den pot af, zoodat hij proper en open is; de plant zal er te liever om zijn.

Inning van slechte schuldvorderingen, L. LECOCQ Cie, deurwaarder, 1, rue Moray, 1, Luik. Telefoon 1365.

— **Fabriek van Pianos** : Huis B. VAN HYFTE, Nederkouter 32, (tegenover de Bagattenstraat) Gent.
De Pianos B. Van Hyfte onderscheiden zich door hunne welluidendheid, duurzaamheid en voordeeligen prijs. *Nieuwe Pianos, in huur geweest zijnde, met grooten afslag.*
Tien jaren waarborg.
Groote Prijs, in gemeenzaamheid, en **Gouden Medalie,** aan de Wereldtentoonstelling van Luik 1905.

— Slechts op het einde der XVIIde eeuw is het gebruik van den regenscherm of paraplu in onze streken binnen gedrongen. Toen had men paraplu-houders evenals thans huurrijtuighouders; had men er eenen noodig, dan riep men hem zooals heden eenen koetsier; en de dragers van die voldenstokken moesten evenals thans de rijtuigen voorzien zijn van een lantaarn met het nummer er op.

In 't jaar 1830 waren de paraplu's nog zoo zeldzaam dat om niet te worden uitgelachen, in de de dorpen niemand een paraplu wilde bezigen tenzij buiten het gewoon gezicht der menschen.

Van 1690 ook dagteekent het gebruik der vorketten. Ja, hoe aten onze vooronders dan, zult ge vragen. — Och, lieve man, met hunne vijf vingers!

De Doctor Yvo PIRENNE
Rue Dartois 39, te Luik, (Guillemins).
SPECIALIST voor de genees- en heelkundige aandoeningen van de *maag* en van de *darmen*, geeft zijne raadplegingen, alle dagen, van 2 tot 5 ure, 's Zondags en feestdagen, van 9 tot 12 ure. — (Telefoon 2760)

SLIM EN DOM. — Tegenover Grijzert, op een bovenkamer, was een vreemdeling komen verblijven. Deze hield er een aap op na.

Grijzert had de gewoonte met open vensters zijn toilet te maken, zoodat het dier kon afspieden wat hij deed, en niet naliet, telkens hij van zijne kamer weg was er alles het onderste boven te zetten. Daar moest een einde aan gemaakt worden.

Op zekeren schoonen voormiddag ging Grijzert met blooten hals, zijn scheermes in de hand, voor het open venster staan, deed het lemmer in de zon glinsteren en zette het alsdan tegen zijne keel, met den rug wel te verstaan, terwijl hij eenige keeren op en neêrstreek alsof hij sneed.

Men kan gissen wat gebeurde. De aap kwam na Grijzert's vertrek op zijne kamer, vond het blinkend scheermes, bootste er meê de handelingen na, die hij afgespied had, en sneed zich den strot door.

— ONMOGELIJKE MEDEDINGING. —
Vraagt overal Petrool-stoven en Lampen van het laatste gebreveteerd stelsel **A. Caby en Cie. van Herstal.** Zij zijn de beste, de spaarzaamste, gewaarborgd onontplofbaar.
Zonder reuk noch rook.

BRUGGE EN LEO XIII. — De groote Leo XIII, bijgenaamd de Paus der werklieden, was, onder Leopold I, nuncius bij het Hof van Brussel. Hij kwam naar Brugge en woonde, in die hoedanigheid, de Heilig Bloedprocessie bij. Het handteeken van den beroemden Paus wordt zorgvuldig bewaard in het Gulden Boek van het Edel Broederschap van het H. Bloed. Ziehier wat Leo XIII over Brugge schreef in eenen brief, dien Mgr. de T'Serclaes opgenomen heeft in zijn werk over den overleden Paus :

« Brugge, zegde Leo XIII, schijnt mij » eene stad die veel belang inboezemt » door hare herinneringen en gedenkgebouwen, maar die nog meer troost door » de kloekmoedigheid en de standvastigheid harer bevolking in het katholiek » geloof. »

Maison Aug. FOURNIER
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIÉGE.

AANBRANDEN VAN MELK. — Niets is onaangenamer dan aangebrande melk. De oorzaak van aanbranden ligt aan den onzuiveren bodem. Schuur den pot of kasserol goed uit, en is de bodem droog, giet er vooraf eenige druppels water op, zoodat de bodem bevochtigd is; giet er dan maar de melk in en liggen de brandende kolen niet te dicht bij den bodem, dan is er geen gevaar voor aanbranden.

— Ieder jaar viert de stad Orleans den verjaardag van hare bevrijding door Jeanne d'Arc, den 8 Mei. Dat is een aloud en vaderlandsch feest, waaraan de geheele bevolking deelneemt en dat in de omstreken zeer vermaard is.

Vroeger werd door de Fransche Kamer een wetsontwerp aangenomen, om van den 8 Mei een nationalen feestdag te maken gelijk de 14 Juli. Dit jaar is echter het feest van Jeanne d'Arc, door toedoen van M. Clemenceau, van aard veranderd.

De eerste minister heeft laten weten dat hij aan alle burgerlijke en militaire ambtenaars verbiedt deel te nemen aan den historischen stoet. Waarom? Omdat de geestelijkheid in dien stoet hare plaats heeft en dat de nabijheid van eenen bisschop of van eenen priester als eene vlek moet vermeden worden door alwie tot de officiëele wereld behoort. Zoo wil het, zoo het schijnt, de scheiding van Kerk en Staat, door M. Clemenceau uitgelegd!

Verandering van woonst — M. DISCRY, Tand- en heelmeester, heeft de eer aan zijne kalanten bekend te maken dat hij zijne woonst overgebracht heeft van de rue de la Casquette tot den BOULEVARD DE LA SAUVENIÈRE, 113, LUIK.

NUT DER WOUDEN. — 't Is niet alleen door hunne rijkdommen dat de wouden nuttig zijn; zij spelen nog eene belangrijke rol in de algemeene huishoudkunde van een land. Zij maken de luchtgesteltenis regelmatiger; zij beschutten de dorpen en de teelten tegen de schadelijke winden.

De invloed der bosschen op het waterregiem is gekend : zij beletten het uitspoelen der gronden, de overstroomingen in de dalen; zij bewaren de bronnen. Zij zuiveren de lucht, verfraaien het land, en door het werk dat zij de bevolking verschaffen, zijn zij een hinderpaal tegen de uitwijking naar de groote nijverheidscentrums en tot het samenvloeien der bevolkingen in de steden.

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te **Ath**, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

HUIS GESTICHT 1888.
J.-B. Smeesters & Co
Katoen en Katoenafval.
Bureelen en Fabriek :
Plezantevest, 219.
Telefoon 650. **GENT.**
BIJZONDERHEID : Poetskatoen voor het kuischen der machienen, wit, half wit en gekleurd. Offers en stalen op eerste aanvraag.

CHERRY-BRANDY — HEERING
VAN KOPENHAGEN
— Huis gesticht in 1818. —
HOFLEVERANCIERS :
Z. M. de koning van Denemarken,
Z. M. de keizer van Rusland,
Z. M. de koning van Engeland,
Generaal Agent voor België :
René A. Verspreeuwen
18-20, Minderbroederstraat, ANTWERPEN.

GROOTE TUINBOUWINRICHTING EN ROZENKWEEKERIJ
VAN
A. Op de Beeck zoon
Putte-bij-Mechelen.
(Dertig hectaren kweekerijen op 2 minuten afstand van de statie)
Groote kweekerijen van fruit- en boschboomen met hooge en lage stam, boomen en planten voor dreeven, bebosschingen enz.
Sierboomen en sierplanten voor heigrond, overblijvende planten, enz, enz.
Een miljoen boschplanten beschikbaar.
Specialiteit van rozelaars met hooge en lage stammen. — De verdienstelijkste verzameling van het land hebbende gulden en zilveren medaliën in de voornaamste steden van België bekomen.
Op aanvraag KOSTELOOZE verzending van catalogus en prijs-courant.

Naamlooze Maatschappij
DER
Zandsteengroeven
van Poulseur (Ourthe.)
Gewone plaveiën, half-gekapt en gekapt.
Langwerpige plaveiën voor voetpaden.
Borduursels, Vloertegels, Moëllons en Moëllonnets voor buurt- en landbouwwegen. — Steenscherven, ballast en kiezelsteen.
Lading per water en Maatschappelijke verzendingsstatie te Richopré-Poulseur.
Brieven te sturen aan de : Société Anonyme des Carrières de Grès de Poulseur.
Telegrammen : Société Richopré-Poulseur.
Bureelen : te Richopré-Poulseur.

200.000.000
papierenzakken in alle slach worden jaarlijks geleverd door het huis Ad. VAN DEN BREEN, Slachthuisboulevard, 17 en 18, te Gent, welke eene groote macht van voortbrengst bezit. Dat alwie het aanbelangt de prijzen vraagt, hij zal voorzeker winst doen, want het is het voordeeligste huis van geheel het land voor dezen artikel en het werk wordt er het best verzorgd.
Insgelijks voordeelig fabriek van papieren in alle aard.

HET
RAD DER FORTUIN

(10e VERVOLG.)

Hier bleef Eleanor steken, zich bezinnende dat het eigenlijk niet *comme il faut* was, over familiezaken te spreken met eene vreemde. En toen liet zij er eenigzins onsamenhangend op volgen :

— Ik bedoel, dat een man zich kan laten amuseeren zonder dat zijn hart er bij betrokken is. En tot dusver heeft mijn broer geene neiging getoond tot trouwen. Veeleer het tegendeel.

Hetgeen Dora, na Eleanor's veelzeggende woorden aangaande Lord Alwyn's kameraadschap met Alice Burgoyne, tamelijk raadselachtig vond. Indien die twee verloofd waren waarom kwamen zij er dan niet rond voor uit? Menschen in hun stand steken gewoonlijk hunne verlooving niet onder stoelen en banken. En toen dwaalde hare gedachten terug naar Annecy; en naar den bleeken, voornaam uitzienden jongen man, met zijne schuwe oogen en het lidteeken aan de wang, die zoo zonderling, en toch zoo hoffelijk tot haar gesproken had; en naar den bouquet dien hij haar gezonden en dien zij hem teruggestuurd had, na eene camelia te hebben vervangen door eene witte roos, enkel naar ten teeken dat zij er niet kwaad om was.

Had hij dit teeken wel opgemerkt? vroeg zij zich nu af. Dacht hij er nog eens aan? want Dora Peerless had in zich een tikje van romantische; en de geschiedenis, haar broksgewijze door Eleanor verteld, van dezen Engelschen Lord, van zijne leeuwenjachten in Afrika, van aan den dood ontsnappen te Lyon, en van al wat er nog verder was gevolgd... en heel die geschiedenis had op hare verbeelding gewerkt en den indruk van die eerste ontmoeting te Annecy en van dit onverwachte weerzien in den hof te St-Augustine nog dieper gemaakt. Alleen zijne betrekkelijke koelheid tegenover haar en zijne oogenschijnlijke vertrouwelijkheid met Alice Burgoyne hadden haar hart nog vrij doen blijven.

Tot zoover dus was Godfrey's plan geslaagd. Maar weldra veranderde weer zijne stemming, en hij begon tegen zichzelf te zeggen dat hij handelde als een domkop, en dat er eigenlijk geen enkele reden bestond om dit lieve meisje zoo te verwaarloozen en zich aan te stellen alsof hij verzot was op Alice Burgoyne. Daarom om Dora te laten zien, zonder het haar te zeggen, dat hij het gebeurde te Annecy nog niet vergeten was, begon hij eene witte roos in zijn knopsgat te steken. Zij merkte dit op, zonder er eenige bijzondere beteekenis aan te hechten. Daar hij gewoonlijk eene orchidee droeg, was de roos vermoedelijk eene gril van afwisseling. Doch ook Eleanor merkte het op, en, zonder bepaalde aanleiding, geheel zonder erg, zegde zij tot Dora :

— Mijn broer is, naar ik zie, zijne lievelingsbloem weer gaan dragen.

— Wat? Een witte roos?

— Ja. Tenminste, dat was zijne lievelingsbloem sedert het spoorwegongeluk, hoewel hij in den laatsten tijd meer aan orchideeën hield.

— Zoo? Och ja, met bloemen heeft eenieder zoo zijne grillen, zegde Dora, nog altoos denkende dat het dragen van eene witte roos iets beteekende. Ge schijnt zeer nauwkeurig op uw broer te letten.

— Natuurlijk. Hij is de eenige zoon van het huis, en de éénige man naar wien wij om te zien en aan wien wij te denken hebben.

— De éénige? vroeg Dora glimlachend. Zij had van Cleverley gehoord.

— De éénige over wien wij ons bezorgd maken. Hij is al zoo dikwijls in gevaar geweest, en als wij hem moesten verliezen dan... God zij mijne moeder genadig! Hij is haar oogappel.

— Maar er is toch geen sprake van hem te verliezen. Hij is immers gezond en wel, meende Dora deelnemend.

— Daar ben ik niet zoo zeker van. Hij ziet er in den laatsten tijd weer niet goed uit, alsof hij over iets tobde, hoewel hij toch geen werkelijke reden van zorg hebben kan. Ik vrees dat zijn zenugestel nog altijd niet hersteld is van dien schok, dien hij gekregen heeft toen die ellendige Cecil overreed... Maar ik zie hem nergens. Waar is hij toch?

— Op den dorpel, met jufvrouw Hicover en dokter Wimborne.

— Dorpel? Dat is zeker Amerikaansch voor veranda?... Kom, het is tijd voor de thee. Laat ons naar hem toegaan.

Dit deden zij; en nadat Dora plaats genomen had, draaide Godfrey zijnen stoel naar haar toe. Eleanor had wel gelijk. Haar broeder zag er niet goed uit. In 't geheel er niet zoo goed, vond Dora, als toen zij hem in den hof had weergezien. Hij was bleek; zijne oogen waren min of meer ontstoken en hij had den vermoeiden blik van iemand die lang van zijne nachtrust verstoken is geweest.

— Arme man! Als Jufv. Alwyn mij niet gezegd had, dat zijn zenuwgesteld is aangetast, dan zou ik denken dat hij over iets tobde, dacht Dora.

Maar in Godfrey's manier van doen waren geene sporen van vermoeidheid. Hij sprak druk en vroolijk, lachte om het geringste en vroeg aan Dora hoe Europa haar bevallen had, en hoe zij St-Augustine vond, en waarom zij niet in Engeland was geweest.

— Omdat wij te Rome bericht kregen van mijn vaders ziekte en haastig terug moesten — hoewel dat nog niet de aanval was waaraan hij stierf, antwoordde zij. Een bezoek aan Engeland is nog een genoegen. Moeder en ik hopen daar in den zomer heen te gaan.

— Ge bedoelt in den volgenden zomer al? vroeg Godfrey vol belangstelling.

— Ja ja.

— Dan kunnen wij elkaar weer aantreffen. Ik hoop...

— Weet ge ook waar Alice uithangt, Godfrey? viel Eleanor in. Ge zijt van haar gekomen en zijt gewoonlijk beter op de hoogte, dan iemand anders.

— Ik kan het u niet zeggen. In hare kamer denk ik.

— Neen, daar is zij niet, verklaarde jufvrouw Hicover. Misschien is zij weer aan het telegrafeeren. Zij heeft al eenige telegrammen verzonden, en gisteren avond ontving zij er een.

— Dat moet dan uit Europa zijn gekomen; want in Amerika kent zij niemand. Ik hoop dat er bij haar thuis geen onraad is, zegde Godfrey.

— Dat geloof ik niet. Anders zou zij het ons wel gezegd hebben.

— Daar komt zij, met twee heeren, zegde Dora, over Godfrey's schouders ziende.

Allen zagen in dezelfde richting, en er brak een koor van uitroeping los.

— Lord Ribchester! Zie eens aan! Hoe geheimzinnig van die Alice! Dat heeft zij alles zoo geregeld! Daar waren al die telegrammen voor! riep jufvrouw Hicover. Maar wie is de ander? Kent ge hem, Lord Alwyn?

Godfrey was te verbluft om dadelijk te antwoorden. Hij had dien heer nooit te voren ontmoet; maar hij had eene fotografie van hem gezien — en dat lange gezicht met dat gewelfde voorhoofd, die borstelinge wenkbrauwen, die scherpe grijze oogen, die zware knevel *à la Victor Emmanuel*, zij konden slechts aan éénen toebehooren.

— Kent gij hem? herhaalde Eleanor.

— Ik — dat is te zeggen — ik dien hem wel te kennen... Dat is Alfred Grant, bracht hij moeilijk uit, terwijl in hem de vraag rees, welk noodlot nu weer deze verschijning over hem zou brengen.

— Uw reisgenoot in Afrika?

— Niemand anders.

— Hoe vreemd? En ge verwachttet hem niet?

— Neen.

— Ik sta verbaasd!

En verslagen, had zij er wel mogen bijvoegen. Want Lord Ribchesters opdoemen met Alice aan zijnen arm, een en al glimlach bracht in eens den genadeslag toe aan hare hoop, die in den laatsten tijd tot een geloof was aangegroeid, dat Godfrey en Alice « zoo goed als verloofd waren ».

XXV.

Faire bonne mine à mauvais jeu, daarop kwam het nu voor Godfrey aan. Hij sprong op en schudde den beiden heeren, vooral Grant, met groote warmte de hand.

— Zooals ge ziet, heb ik u toch beet, Alwyn, zoo luidde Grant's wel dubbelzinnig klinkende begroeting. De gelegenheid om u te vinden, die Lord Ribchester mij aan de hand deed, was te goed om afgewezen te worden.... Hoe staat het er nu mee, beste jongen? Heelemaal in orde, hoop ik. Maar ge ziet er toch niet zoo goed uit, als toen wij in Umbiklinke's kraal afscheid van elkaar namen, weet ge 't nog wel?

Daarop volgden allerlei vragen en ophelderingen.

— Dit was zeker alles afgesproken werk? zegde Godfrey tot Lord Ribchester.

Natuurlijk! Denkt ge dat Alice en ik het drie of vier maanden zouden uithouden zonder elkaar eens te zien? wij hadden afgesproken dat ik u op Nassau of op Jamaïca zou op het lijf komen vallen; maar toen zij mij seinde dat het jacht avarie gekregen had en dat ge kwartieren betrokken had te St. Augustine, ben ik maar roeger gekomen.

— Op haar verzoek?

— Natuurlijk.

— En daar heeft zij geen woord van gezegd! viel Eleanor in.

— Wel neen! Ik wilde u eene verrassing bezorgen en ik geloof dat mij dat zeer goed gelukt is. Uwe gezichten waren werkelijk om dit te bekennen! riep Alice, die straalden van ondeugend plezier.

— Waar hebt ge Grant ontmoet? vroeg Godfrey aan Ribchester.

— Ik maakte met hem kennis in de Club, en toen hij ontdekte dat gij en ik vrienden waren en dat ge hier waart en ik ook hierheen ging, stelde hij voor, mij gezelschap te houden, wat ik natuurlijk gaarne aannam.

(Wordt vervolgd).